Pr. Dan Bădulescu

Biserica si francmasoneria

"Parlamentul României are 90% din membri masoni" (Dan Amadeo Lăzărescu). Templul provizoriu al masonilor e clădirea Parlamentului!

Guvernul României dă Masoneriei statutul de institutie de utilitate publică! La primul convent al Masoneriei, presa si publicul beneficiar n-au avut acces!

Presedintele României apare in prefata cărtii "Misterele templului masonic", arătând meritele Masoneriei tocmai acum când Masoneria isi caută o clădire pentru templu;

Judecătoria si Politia il caută pe Bivolaru de la MISA, pentru N cauze stiute (publice) si una nestiută: editarea revistei "Francmasoneria" si a două cărti impotriva masonilor;

Patriarhia Ortodoxă instalează in curtea sa statuia lui Ioan Cuza, masonul care a secularizat averile mânăstiresti si de la care incoace, Statul n-a mai iubit Biserica.

Ce urmează?!

Istoric.

După izgonirea din rai istoria omului continuă cu cele două ramuri: cea a lui Set (fiii lui Dumnezeu) - binecuvântată si cea a lui Cain – revendicat, cu dreptate, de francmasoni a fi protopărintele lor. Duhul magic al acestuia si al semintiei sale s-a remarcat prin inventarea uneltelor, tehnicii, tehnologiei, artei, instrumentelor. Mason inseamnă propriu-zis zidar; omul de tip cainit se vrea si el a fi un „zidar", un „ziditor", dar nu mai se aseamănă Ziditorului său.

Inrăutătirea progresivă a semintiei magice („masonice") cainite a determinat luarea hotărârii radicale de stârpire (eliminare) fizică prin potopul universal. In urma acestuia supravietuiesc cei opt insi: Noe cu fii săi (Sem, Ham si Iafet) si sotiile lor, din semintia setită binecuvântată a dreptilor (religiosii „ortodocsi").

Dar, contrar ideilor optimiste ale evolutionistilor, situatia se inrăutăteste din nou, si neamurile postdiluviene: semitii, iafetitii si hamitii cad in idolatrie si masonerie. Că asa au stat lucrurile ne dovedeste momentul zidirii Turnului Babel, unirea neamurilor impotriva lui Dumnezeu:

Facerea Cap XI

Si era tot pământul un rost si un glas la toti.

Si fu după ce au purces ei de la răsărit, aflară câmpu in locul lui Senaar si lăcuiră acolo.

Si zise om către vecinul său: „Veniti să facem cărămizi si să le ardem in foc". Si le fu lor cărămida in loc de piatră, si varul le era lutul.

Si ziseră: „Veniti să ne zidim noao cetate si turnu căruia vârful va fi până in ceriu, si vom face noao nume mai nainte decât ne vom răsipi pre fata a tot pământul".

Si pogori Domnul a vedea cetatea si turnul carele l-au zidit fiii oamenilor.

Si zise Domnul: „Iată, un neam si un rost tuturora, si aceasta au inceput a face. Acum nu va lipsi dentru dânsii toate câte vor apuca a face.

Veniti si, pogorând, să turburăm acolo limbile lor, pentru ca să nu auză fiestecarele glasul aproapelui său”.

Si-i răsipi pre dânsii Domnul de acolo preste fata a tot pământul, si potoliră a face cetatea si turnul.

Pentru aceaea s-au chemat numele ei Turburare, pentru că acolo au turburat Domnul rosturile a tot pământul si de acolo au răsipit pre dânsii Domnul preste fata a tot pământul.

Interesant este faptul că francmasonii nu fac de obicei nici o referire la acest moment crucial al istoriei omenirii. In loc de aceasta se face o trecere la alt moment important din istoria constructiilor: Templul Regelui Solomon.

Originile societătilor francmasonice sunt destul de greu de trasat cu sigurantă, cronologia prezentând fluctuatii semnificative. Totusi, pentru aparitia francmasoneriei moderne speculative se propune ca dată secolul XVII si ca loc Scotia.

Francmasoneria operativă – breslele de zidari constructori de catedrale, aveau o organizare in mare parte secretă, bazată pe un „crez” filosofic comun, cum ar fi cel mai timpuriu care s-a păstrat, datat in jurul anului 1400 numit The Old Charges, o scriere ermetico-moralistă. Doctrina francmasoneriei se bazează pe o mitologie proprie, fiind legată de Egipt si Templul lui Solomon.

Impărătiei III, Cap. V

Si trimise Hiram, impăratul Tirului, slugile lui către Solomon, pentru căci au auzit că pre el au uns intru impărat in locul lui David, tătâne-său, căci iubind era Hiram pre David toate zilele.

Si au trimis Solomon către Hiram, zicând:

„Tu stii pre tată-mieu, David, că nu putea ca să zidească casa numelui Domnului Dumnezăului mieu, de către fata războaielor ce l-au incunjurat pre el până i-au dat Domnul pre ei supt urmele picioarelor lui.

Si acum au odihnit Domnul Dumnezăul mieu mie, pre imprejur nu iaste hiclean, nu iaste tâmpinare rea.

Si iată, eu zic să zidesc casă numelui Dumnezăului mieu, in ce chip au grăit Domnul către David, tatăl mieu, zicând: 'Fiiul tău, pre carele voiu da in locul tău pre scaunul tău, acesta va zidi casa numelui Mieu'.

Si acum porunceaste si să-m taie leamne den Livan. Si iată, robii miei, impreună cu robii tăi, si simbria lucrului tău da-voiu tie, după toate câte vei zice; căci tu stii că nu iaste la noi stiind leamne a tăia, precum sidoneanii”.

Si fu după ce intelease Hiram cuvintele lui Solomon, să bucură foarte si zise: „Blagoslovit Dumnezeu astăzi, Carele au dat lui David fecior intelept preste norodul cel mult acesta”.

Si au trimis Hiram către Solomon, zicând: „Auzit-am de toate carele ai trimis către mine. Eu voiu face toată voia ta la leamne de chedru si de pefcu.

Robii miei le vor pogori pre eale de la Livan la mare si eu le voiu pune pre eale plute, den locul carele vei trimite către mine; si le voiu scutura pre eale acolo si tu le vei rădica. Si vei face voia mea, ca să dai pâine casii meale”.

Si era Hiram dând lui Solomon chiedri si pini si toată voia lui.

Si Solomon au dat lui Hiram 20 000 de cori de grâu si mahil casii lui si 20 000 de veth de untdelemnu pisat; intr-acesta chip da Solomon lui Hiram pre an.

Si Domnul au dat intelepciune lui Solomon, in ce chip au grăit lui. Si era pace intru mijlocul lui Hiram si intru mijlocul lui Solomon, si puseră făgăduinta intru mijlocul lor.

Reproducem in continuare pasaje din Sfânta Scriptură spre a limpezi aspectele intunecoasei mitologii francmasonice legate de personajul Hiram, asimilat intr-un fel lui Osiris. Dar nimic de acest fel in Cartea sfântă:

Cap. VII

Si au trimis impăratul Solomon la Tiros si au luat pre Hiram de la Tiros,

Fecior unii fămei văduve, si acesta den fealiul lui Neftalim, si tatul lui, om tirian, mester de aramă si plin de mestersug si de priceapere si conostintă a face tot lucrul cu aramă. Si să duse cătră impăratul Solomon si au făcut toate lucrurile.

Si au topit pre cei 2 stâlpi la elamul casii, si 18 coti inăltimea stâlpului, si imprejurul 14 coti imprejura pre el, si grosimea stâlpului, de 4 deagete săpăturile, si asa stâlpul al doilea.

Si doao glăvânte deasupra au făcut să le dea preste capetele stâlpilor, vărsătură de aramă; de 5 coti inăltimea unii glăvânte si 5 coti inăltimea glăvântei a doua.

Si au făcut doao mreji, ca să acopere glâvânta stâlpilor, si mreajă la o glăvântă si mreajă la glâvânta a doua; si lucru spânzurat, doao rânduri de rodii de aramă mrejite, lucru spânzurat, rând preste rând, si asa au 18 făcut la a doua glăvântă.

Si glăvânte preste capetele stâlpilor, lucru de crin, 19 după elam, de 4 coti.

Si polimar preste amândoi stâlpii, si deasupra coastelor bold, si de rodii 200 de rânduri preste căpeteaua a doua.

Si s-au pus stâlpii lui elam al besearecii si au pus un stâlp si au numit numele lui Iacum si au pus stâlpul al doilea si i-au numit numele lui Voloz.

Si preste capetele stâlpilor, lucru de crin; si să săvârsi lucrul stâlpilor.

Arhitectura Sfântului Templu din Ierusalim a fost preluată de nesfânta masonerie cu simbolistica mintilor căzute ale „fratilor arhitecti”: „De fiecare parte a usii se află o coloană goală, din bronz, având un capitol suportând rodii intredeschise. Pe trunchiul coloanei din stânga de la intrare, adică coloana aflată la nord, se găseste litera J (de la Jakin) pe cea a coloanei din dreapta, sau la miază-zi, se află litera B (de la Boaz).”

Cu timpul masoneria operativă este inlocuită de masoneria speculativă ai cărei membri provin la inceput din rândurile burgheziei scotiene si engleze având ca reprezentanti pe scotianul William Schaw (1550-1602) si pe astrologul britanic Elias Ashmole (1617-1692), initiat in anul 1646.

Variante.

Fiind rodul intrigilor omenesti, masoneria cunoaste o serie intreagă de variante, rituri, „acceptate”, „regulate” sau tot soiul de dizidente. De aceea, socotim suficient in iconomia lucrării noastre a descrie ca exemplu ritualurile de initiere in masoneria suedeză:

GRADUL I Discipolul Sf. Ioan

Acesta este primul grad, care are un ritual de debut, din care fac parte săbii, bastoane si altele. Viitorul discipol este legat la ochi si răspunde la unele intrebări. Are loc jurământul de tăcere, iar maestrul de ceremonie spune că acela care incalcă jurământul va fi infătisat unui tribunal competent... Discipolul trebuie să răspundă acum la

intrebarea: «Esti gata să-ti amesteci sângele cu cel al confratilor?» si maestrul care face initierea bate de trei ori intr-un compas indreptat spre inima neofitului...

GRADUL III Maestrii Sf. Ioan

Localul va fi o capelă mortuară intunecată. In mijlocul camerei se află un cosciug iar pe capacul acestuia se află un cap de mort. Pe altar se află o Biblie, un craniu si două oase de mort incrucisate. Acum are loc o inmormântare rituală. Cel ce va deveni maestru al Sf. Ioan se intinde in cosciug si este purtat in sunete de muzică mortuară. Se mai introduce si o altă notiune de către maestru: «Mac-Benac», ceea ce inseamnă «carnea se desprinde de pe oase», sau cu alte cuvinte «corpul a inceput să se descompună». Maestrul spune «memento mori». O mistrie atârnă de o panglică albastră pe sortul maestrului Sf. Ioan.

GRADELE IV-V Discipolii sau confratii Sf. Andrei

...Cel care va fi discipol sau confrate in loja Sf. Andrei este expus acum unei noi incursiuni simbolice pe tărâmul mortii. El merge singur printr-un coridor decorat cu capete de mort si oase. In final, maestrul indreaptă pumnalul ritual către ochiul drept al neofitului, apoi către gura acestuia.

GRADUL VI Maestrii Sf. Andrei

Pe altar se află se află Biblia, o lampă, trei sfesnice cu trei brate si un craniu de mort pe două oase incrucisate. Intr-o cameră alăturată, pe podea, se află un cosciug. Discipolul devine aici maestru al Sf. Andrei. I se leagă o panglică la gât si maestrul deputat spune: «Pe baza angajamentelor făcute de tine, te leg cu această panglică aurită legământului, astfel incât, după terminarea probei să devii o verigă din inseparabilul nostru lant frătesc.»...

GRADUL VIII Cavaler Templier

Pentru acela care este numit cavaler templier se deschide o lume mult mai largă, care este necunoscută celor de grade inferioare. Ordinul are o capelă proprie. Pentru ritualul de grad VIII, in camera de pregătire se află o masă cu o Biblie deschisă. Acolo sade maestrul de ceremonii care detine un formular cu 9 angajamente pe care aspirantul trebuie să le semneze... In marea sală a capelei, altarul este imbrăcat in negru. Cosciugul este acoperit cu o pânză neagră cu margine de aur. Pe aceasta este cusută o cruce rosie. Cel ce va deveni Cavaler Templier sau mai complet, «Mult Strălucitor Cavaler al Ordinului Templierilor al Domnului nostru Isus Cristos sfânt si sărac» se va imbrăca dinainte in armură de cavaler...

GRADUL IX Gradul Luminii

Pentru ritualul de gradul IX este nevoie de mai multe incăperi: camera de pregătire, camera capitoliului, camera albă si camera de curătire. Toti cavalerii ordinului poartă haine albe si pumnale...

GRADUL X:1 si X:2. Gradul Secret

Gradul al zecelea este impărtit in două: unul deschis, cunoscut, X:1, si altul care, până in prezent este strict secret, X:2, respectiv Legământul intern, care necesită ritualuri de sânge. Ceremonia pentru X:1, cuprinde angajamente si proceduri simbolice, maestrul de ceremonii bate in altar ti toti cei de fată pornesc in procesiune către capelă, iar acolo un preot conduce un ritual cu frângerea pâinii. Inaintea ceremonialului pentru gradul X:2 se aminteste solicitantului jurământul făcut de acesta incă de la gradul I asupra amestecului de sânge, iar apoi acesta va trebui să-l exercite. Un preot ia cupa ordinului in care se află vin. Inainte, cel care voia să fie primit se tăia la degetul mare de la mâna dreaptă si picura sânge in cupă. Astăzi, acest lucru se face doar simbolic. Conform ritualului, preotul ia si aduce o cupă de cristal cu sânge vechi, al fratilor deja primiti, si lasă doar trei picături să se amestece cu vinul cel rosu din cupa Ordinului. Preotul citeste ceva din Biblie si invită pe aspirant să bea din amestecul de vin cu sânge. Apoi bea si preotul insusi si trimite amestecul de vin cu sânge si celorlalti confrati ce se află in jurul altarului.

GRADUL XI Gradul de maestru Templier

Acest grad este de fapt o functie care decernează titlul de ‚Mult Iluminat Frate Cavaler' si comandor al Crucii rosii. In timpul ceremoniei, cosciugul se află in mijlocul sălii inconjurat de 81 de lumânări aprinse. Maestrul cel mare deschide adunarea, un preot conduce rugăciunea si cântările de psalmi. Cavalerul care va fi primit in noul grad este adus in sală imbrăcat in mantie albă, iar ceremonialul are multe similitudini cu hirotonirea de preoti sau călugărirea din biserica romano-catolică..."

Reprezentanti

Pe reteaua internet se pot accesa mai multe documente legate de prezentarea unor figuri marcante ce au făcut sau fac parte din masonerie. Iată un extras de acest gen:

Lista Francmasonilor renumiti

PRESEDINTI S.U.A: George Washington, James Monroe, Andrew Jackson,… Theodore Roosevelt,… Franklin D. Roosevelt, Harry S. Truman, Lyndon B. Johnson, Gerald R. Ford.

LIDERI POLITICI: Winston Churchill, Simon Bolivar,… Benito Juarez, Edward VII, George VI,… Pandit Nehru, Lajos Kossuth,… Giuseppe Mazzini, Eduard Benes,… Regele Hussein al Iordaniei, Yasser Arafat, Francois Mitterand, Helmut Kohl, Gerhard Shroeder, Tony Blair, Yikzak Rabbin, Cecil Rhodes,… Benjamin Franklin,… Rev. Jesse Jackson,… Robert Dole,… Al Gore, Printul Phillip, Zbigniew Brzezinski, Lordul Peter Carrington, Andrew Carnegie, W. Averell Harriman, Henry Kissinger,… Robert McNamara.

ARTISTI: W.A. Mozart, Leopold Mozart, Ludwig van Beethoven, Jean Sibelius, Franz Liszt, Josef Haydn,… Richard Wagner,… George Gershwin,… Count Basie, Louise Armstrong, Nat King Cole, Giacomo Meyerbeer,… John Wayne,… Clarke Gable,… Ernest Borgnine, Oliver Hardy,… Walt Disney, Duke Ellington, Douglas Fairbanks, Leonardo da Vinci,… Bob Hope, Harry Houdini, Al Jolson,… Harold C. Lloyd,… Ronald Reagan,… Peter Sellers, William Shakespeare,… Cecil B. DeMille.

MAGNATI AI FILMULUI: Jack Warner, Louise B. Mayer (MGM), Darryl F. Zanuck (20th Century Fox)

INDUSTRIE, COMERT, FINANTE: Henry Ford,… Walter P. Chrysler,… Pehr G. Gyllenhammar (Volvo), Percy Barnevik (ABB), André Citroën, Samuel Colt (Colt revolver),… familia Rockefeller, familia Rothschild, King C. Gillette (lame de ras), Charles C. Hilton (Hilton hotels), Sir Thomas Lipton (Tea),… Ransom E. Olds (Oldsmobile), David Sarnoff (părintele televiziunii),… Edgar Bronfman Jr. (Seagram Whiskey), Rich DeVos (Amway), Alan Greenspan (Fed. Reserve), Giovanni Agnelli (FIAT), Peter Wallenberg (SE-Bank Sweden)

AVENTURIERI: Charles A. Lindbergh,… Roald Amundsen, Amiralul Richard Byrd,… Casanova, William "Buffalo Bill" Cody, Davy Crockett,…

FILOSOFI: Johann Wolfgang von Goethe, Gotthold E. Lessing, Voltaire

ASTRONAUTI: Buzz Aldrin, Neil Armstrong, Leroy Gordon Cooper,… Edgar D. Mitchell,… John Glenn

SCRIITORI: Mark Twain, Sir Walter Scott, Rudyard Kipling, Robert Burns,… Heinrich Heine,… Alexander Puskin, Sir Arthur Conan Doyle, Jonathan Swift, Oscar Wilde, Jules Verne, H.G. Wells, Robert Burns, Carlo Collodi (Pinocchio), Edward Gibbon,… Rudyard Kipling,… Lewis Wallace (Ben Hur), Alexander Pope

STIINTĂ: Carl Sagan, Hans C. Orsted, J.J Frk. von Berzelius,… Albert Abraham Michelson (viteza luminii),… C.F.S. Hahnemann (homeopatia),… Alexandre Gustave Eiffel,… Joseph Ignance Guillotin (inventatorul ghilotinei),… Franz Anton Mesmer (hipnotismul), Albert Einstein, A.J. Sax (saxophone)

DIVERSI: Frederic A. Bartholdi (Statuia Libertătii), Daniel Carter Beard (fondatorul Boy Scouts),

EDUCATIE: Leland Stanford (Railroads & Stanford University)

LIDERI RELIGIOSI: Billy Graham, Rev. Jesse Jackson,… Joseph Smith (fondatorul Mormonilor),… Brigham Young (al doilea lider Mormon),… Aleister Crowley (Satanist), Gerald B. Gardner (Wiccan), Wynn Westcott (Golden Dawn)

ORGANIZATII: Jean Henry Dunant (Crucea Rosie), Melvin Jones (Lions Int.), Giuseppe Mazzini (Iluminati Italiei), Albert Pike (Ku Klux Klan)

SERVICII SECRETE: Edgar Hoover.

Lista de mai sus este desigur greu de verificat in totalitate, iar numele sunt insiruite aleatoric.

Crestinul ortodox nu se va impresiona de răsunătoarele nume de mai sus, stiind bine că in Impărătia lui Dumnezeu altele vor fi criteriile si judecătile Sale. Iar ceea ce pare a fi realizare si slavă intru propăsirea si fericirea omenirii va fi găsit ca trăgând usor la cântar…

Pozitia Bisericii. Hotărârile bisericii ortodoxe privitoare la masonerie: Cipru, Grecia. România

Este binecunoscut conflictul dintre francmasonerie si Vatican. Papii au emis mai multe bule:

Papi	**Acte pontificale**	**Datele promulgărilor**
Clement al XII-lea	Constitutia In Eminenti	4 mai 1738
Benedict al XIV-lea	Constitutia Providas	18 mai 1751
Pius al VII-lea	Constitutia Ecclesiam a Jesu Christo	13 sept. 1821
Leon al XII-lea	Constitutia Quo graviora	13 martie 1825
Pius al VIII-lea	Enciclica Traditi	24 mai 1829
Grigore al XVI-lea	Enciclica Mirari vos	15 august 1832
Pius al IX-lea	Enciclica Qui pluribus	9 nov. 1846
Pius al IX-lea	Enciclica Quantacura	8 dec. 1864
Pius al IX-lea	Syllabus	8dec. 1864
Pius al IX-lea	Alocutiunea consistorială Multiplices inter	25 sept. 1865
Pius al IX-lea	Constitutia Apostolicae Sedis	12 oct. 1869
Leon al XIII-lea	Enciclica Humanum Genus	20 apr. 1884

Declaratia Congregatiei pentru doctrina credintei din 26 noiembrie 1983

„Am fost intrebati dacă aprecierea Bisericii asupra asociatiilor masonice s-a schimbat, dat fiind faptul că in noul Cod al dreptului canonic nu s-a făcut o mentiune specială, ca in codul anterior.

Această Sf. Congregatie este in măsură să răspundă că această imprejurare se datorează criteriului adoptat in redactare, care a fost utilizat si pentru alte asociatii, trecute si ele sub tăcere, deoarece sunt incluse in niste

categorii mai largi. Părerea negativă a Bisericii asupra asociatiilor masonice rămâne deci neschimbată intrucât principiile lor au fost intotdeauna considerate incompatibile cu doctrina Bisericii, iar inscrierea in aceste asociatii rămâne interzisă de Biserică. Credinciosii care apartin asociatiilor masonice sunt căzuti intr-un păcat grav si nu pot accede la sfânta impărtăsanie.

Autoritătile ecleziastice locale nu au competenta să se pronunte asupra naturii asociatiilor masonice printr-o hotărâre care ar implica derogare de la ceea ce s-a afirmat mai sus, pe linia declaratiei acestei Sf. Congregatii, din 17 februarie 1981."

Aceste interdictii au fost totusi ignorate in ultima vreme, datorită intereselor de putere lumesti ale Vaticanului: „Relatiile catolicilor cu francmasoneria au făcut multe valuri si sunt binecunoscute in Occident. Astfel, Mary Ball Martinez a scris in cartea Subminarea Bisericii Catolice că in acest secol multi papi au fost masoni. Jurnalista Mary Ball Martinez a fost 15 ani reporter al Vaticanului pentru o seamă de reviste faimoase ("The Wonderer") sau la alte reviste (ca "The National Review"). Mary Ball afirmă că papa Ioan al XXIII-lea era initiat in francmasonerie si că a participat la intrunirile Lojei Marelui Orient de la Paris din 1940.

Carlos Vasquez, mare Comandor al Francmasoneriei Mexicane, a declarat că papa Ioan XXIII si de asemenea Paul al VI-lea erau masoni; episcopul Sergio Mendez din Cuernabaca (care a introdus la Conciliul Vatican II initiativa de a anula interdictia credinciosilor catolici de a putea fi si masoni) a fost in aceeasi lojă cu Carlos Vasquez, după cum declară chiar acesta din urmă. In "CDL Report" din mai 1995 găsim următoarea mentiune: "Pe 9 străzi ale Vaticanului sunt 4 loje masonice. Unii din cei mai inalti reprezentanti ai staff-ului Vaticanului sunt membri ai masoneriei si apartin Ritului Scotian.""

Nu trebuie să uităm că fenomenul masonic a pătruns si in spatiul ortodox. In secolul al XIX-lea Biserica Ortodoxă a reactionat cu asprime, osândind francmasoneria intr-o seamă de documente, dintre care amintim:

Afurisania impotriva francmasoneriei dată de către Ciprian, Arhiepiscopul Ciprului (1815)

„Prin urmare, spunem că, oricine fiind imbrăcat in sfintele vesminte cu epitrahil si omofor, si un astfel de om vă va bine vesti vouă o altă Evanghelie afară de ceea ce am bine vestit vouă, măcar de ar fi si Inger din cer, anatema să fie. (Galateni, I, 8-9) Deci, oricâti se alătură cu grăbire acestei slujbe drăcesti si nelegiuite a francmasoneriei, si toti cei ce ii urmează in mândria si rătăcirea lor, să fie afurisiti si dati anatemei de către Tatăl, Fiul si Sfântul Duh. După moarte, ei nu vor avea parte de iertare si dezlegare. Suspinând si tremurând, precum Cain, vor fi ei asupra pământului. (Facere IV, 14). Pământul se va deschide si ii va inghiti ca pe Dathan si Aviron (Numeri XVI, 31-32). Urgia lui Dumnezeu va fi asupra capetelor lor, si partea lor cu Iuda vânzătorul. Ingerul Domnului ii va izgoni cu sabia de foc, si, până la sfârsitul vietii lor, nimic nu vor dobândi. Fie ca lucrările si mestesugurile lor să fie blestemate si să se inece intr-un nor de praf, ca o arie de treierat in miezul verii. Si toti cei ce vor stărui in răutatea lor vor avea parte de o atare răsplată. Dar toti cei ce vor iesi din mijlocul lor si se vor deosebi, si vor scuipa urâcioasa lor erezie, si se vor lepăda de blestemata lor mândrie, unii ca acestia vor primi plata zelotului Fineas; adică vor fi binecuvântati si iertati de către Tatăl, Fiul si Sfântul Duh, Treimea cea singură neamestecată si nedespărtită, Unul Dumnezeu in fiintă, si de către noi, smeritii Săi slujitori."

(Declaratia lui Ciprian, Arhiepiscopul Ciprului. Cipru, 2 februarie, 1815)

Francmasonii nu s-au cutremurat de această afurisanie si au continuat lucrarea lor de aducere a duhului cainit in spatiul răsăritean ortodox, incepând cu anul masonic 1848. Se cunosc actiunile lor de modernizare a statelor din această zonă, printre care si România. Are loc o slăbire tot mai accentuată a duhului traditional ortodox, si inlocuirea lui cu cel secularizat, importat din lojile apusene franceze.

Ceea ce este cel mai grav, este faptul că masonii au pătruns in Biserică, si nu numai in compartimentul laic: „Iată aici, in cartea fratelui Dan A. Lăzărescu, Românii in francmasoneria universală, pe care a editat-o Centrul National de Studii Francmasonice - da, există si asa ceva - aveti o listă de ierarhi ai Bisericii Ortodoxe Române:

arhimandritul Gherasim de la Mitropolia Moldovei, cel care traduce Taina francmasonilor la 1787;

episcopul Melchisedec Stefănescu, al cărui rol in lupta pentru Unire la 1859 este arhicunoscut, ministru in guvernul Kogălniceanu, apărător al autocefaliei Bisericii Române fată de Patriarhia de la Constantinopol;

arhiereul Filaret Scriban, profesor de teologie la Universitatea din Iasi, luptător pentru Unire, deputat si senator in Parlamentul tării;

episcopul-cărturar Gherasim Clipa, care la cumpăna dintre veacurile XVIII si XIX, strânge in jurul lui o adevărată scoală de călugări cărturari-francmasoni;

episcopul Amfilohie Hotineanul, autor de manuale scolare;

mitropolitii Leon Gheuca,

Dionisie Lupu,

Atanasie Stoianescu sau, mai aproape de zilele noastre,

Irineu Mihălcescu.

Să nu-l uităm si pe traducătorul Bibliei, părintele-scriitor Gala Galaction.

Se spune acelasi lucru chiar si despre primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea, fost regent in timpul minoratului regelui Mihai."

Dacă pentru francmasoni cei de mai sus reprezintă o legimitate onorabilă, nu acelasi lucru se intâmplă in cadrul Bisericii.

Secolul XX a dus la o confruntare de mari proportii si o crestere a activitătii masoneriei internationale. Biserica Ortodoxă continuă să sufere de pe urma acestei mari incercări.

In 1909 Meletie IV (Metaxakis), viitorul patriarh al Constantinopolului, devine francmason in Loja Marelui Orient al Greciei; in 1910, ajunge la gradul 33.

In 1925 episcopul si tovarăsul de loje masonică al lui Kemal Atatürk, Vasile III, este instalat ca patriarh al Constantinopolului.

In 1929 episcopul si tovarăsul de loje masonică al lui Atatürk, Fotie al II-lea, este instalat ca patriarh al Constantinopolului.

Contextul interbelic se manifestă prin afirmarea unor forte politice „de dreapta" ce se opun cu putere masoneriei („democratiile occidentale"). Aceste forte permit Bisericii să se pronunte mai ferm impotriva masoneriei.

La 15 august 1932 Mitropolitul Antonie (Hrapovitki) (ROCA) anuntă intr-o enciclică pastorală afurisirea francmasonilor.

Anul următor, a fost rândul Bisericii Greciei să se pronunte asupra masoneriei

Declaratie Oficială a Bisericii Greciei privind masoneria (1933)

Episcopii Bisericii Ortodoxe a Greciei in sedinta din 12 octombrie 1933, s-au ocupat de studierea si examinarea societătii secrete internationale - Francmasoneria. Au ascultat cu atentie expunerea introductivă a Comisiei celor patru episcopi ce au alcătuit-o din insărcinarea primită de la Sfântul Sinod in precedenta sa sedintă; de asemenea pozitia Facultătii de Teologie a Universitătii din Atena si in mod special părerea in aceasta problemă a profesorului Panag Bratsiotis. De asemenea au luat in considerare informatiile asupra acestei chestiuni apărute in Grecia sau in străinătate.

"Francmasoneria nu este o societate filantropică sau o scoală filosofică, ci constituie un sistem mistagogic ce aminteste de vechile credinte păgâne din care provine si a căror continuare si rod este. Acest lucru nu este numai recunoscut de membrii proeminenti ai lojelor, ba ei chiar declară acest lucru cu mândrie, afirmând literal: "Francmasoneria reprezintă supravietuirea credintelor antice si poate fi numită păstrătoarea lor"; "Francmasoneria izvorăste din misterele egiptene"; "umilul atelier al Lojei Masonice nu reprezintă altceva decât pesterile si intunericul cedrilor Indiei, necunoscutele adâncuri ale Piramidelor, criptele măretelor temple ale lui Isis; in misterele grecesti ale Masoneriei, mergând pe strălucitoarele drumuri ale intelepciunii deschise de marii initiati Prometeu, Dionisos si Orfeu, se află formularea eternelor legi ale universului!" Această legătură intre Masonerie si vechile credinte idolatre este mărturisită de toate ritualurile ce sunt interpretate in timpul initierilor. Ca si in ritualurile vechilor credinte idolatre unde viata si moartea zeului erau imitate, in această repetare imitativă a zeului, initiatul murind o dată cu moartea patronului cultului, care intotdeauna era o persoană mitologică personificând Soarele sau natura care moare iarna si invie primăvara, tot astfel se intâmplă si in cea de-a treia treaptă a initierii in Masonerie, când este repetată moartea lui Hiram – patronul Masoneriei, repetare in care initiatul este supus acelorasi lovituri, cu aceleasi instrumente si in aceleasi zone ale corpului ca si Hiram. După cum mărturiseste un important francmason, Hiram este "ca si Osiris, ca si Mithra, ca si Bachus una din personificările Soarelui. " Astfel Masoneria este, cum s-a si recunoscut, o religie foarte diferită, separată si străină de credinta crestină. Acest lucru este arătat fără nici o indoială de faptul că ea are propriile-i temple cu altare pe care slujitorii lor le numesc "ateliere ce nu pot avea mai putină istorie si sfintenie decât Biserica" si le caracterizează ca fiind temple ale virtutii si intelepciunii unde Fiinta Supremă este adorată si unde este invătat adevărul. Isi are propriile ceremonii religioase, ca ceremonia adoptării - botezul masonic, ceremonia recunoasterii conjugale - căsătoria masonică, ritualul mortii, consacrarea templului masonic si altele. Isi are propriile initieri, propriul ceremonial ritual, are ordine ierarhică proprie si o disciplină bine intemeiată. Din existenta agapelor masonice, a sărbătoririi solstitiilor de vară si de iarnă se poate concluziona că Masoneria este o religie fiziolatră (adorarea naturii). Este adevărat că la prima vedere Francmasoneria se impacă cu oricare altă religie pentru că nu dă nici o importantă religiei căreia initiatul ii apartine. Acest lucru se explică prin caracterul sincretic pe care il posedă, chiar acest caracter dovedind că ea isi are rădăcinile in vechile credinte idolatre care acceptau spre initiere pe adoratorii oricăror alti zei. Dar ca si credintele idolatre, in ciuda aparentului caracter de tolerantă si acceptare a zeilor străini, prin acest caracter sincretic subminează si treptat zdruncină increderea in celelalte religii astfel incât Francmasoneria, care incearcă să inglobeze treptat intreaga omenire si care promite perfectiunea morală si cunoasterea adevărului, astăzi vrea să se ridice in pozitia unei super-religii, privind la celelalte religii (neexceptând crestinismul) ca fiindu-i inferioare. Astfel induce adeptilor săi ideea că numai in lojele masonice se taie si se slefuieste piatra cea necuprinsă si neinteleasă. Si faptul că numai Francmasoneria creează o fraternitate excluzând orice alte legături (ce sunt considerate de Masonerie ca fiind inferioare, chiar când e vorba de Biserica crestină) dovedind fără tăgadă pretentiile sale de supra-religie. Aceasta inseamnă că, prin initierea masonică, crestinul ajunge frate cu musulmanul sau cu budistul, in timp ce crestinul neinitiat in Masonerie devine pentru el un străin. Pe de altă parte, Francmasoneria prin continua exaltare a cunoasterii si prin incurajarea liberei cugetări "nepunând nici o stavilă căutării adevărului" (după cum afirmă in Constitutia si riturile sale), si chiar mai mult, prin adoptarea asa-zisei etici naturale se arată a fi in opozitie totală cu religia crestină. Crestinismul propovăduieste credinta inainte de toate, ingrădind ratiunea omenească cu granitele trasate de revelatia dumnezeiască, conducând la sfintenie prin mijlocirea harului dumnezeiesc. Cu alte cuvinte, Crestinismul fiind o religie a revelatiei, cu dogmele si adevărul său, cere mai inainte de toate credintă si isi intemeiază morala pe harul dumnezeiesc; francmasoneria acceptă numai adevărul natural si aduce adeptilor săi libera cugetare si investigarea realitătii numai cu ajutorul ratiunii. Isi bazează morala numai pe fortele naturale ale omului si are numai scopuri omenesti. Incompatibilele contradictii dintre Crestinism si Francmasonerie sunt clare. Este firesc faptul că diferite denominatiuni crestine au luat pozitie impotriva Francmasoneriei. Nu numai Biserica Catolică, pentru propriile-i motive, a infierat prin numeroase enciclice papale miscarea masonică, ci si comunitătile luterane, metodiste sau presbiteriene au declarat-o ca

fiind incompatibilă cu crestinismul. Mai mult ca oricare, Biserica Ortodoxă, păstrând in integralitatea sa tezaurul credintei crestine, i s-a impotrivit de fiecare dată când chestiunea Francmasoneriei a fost ridicată. De curând, Comisia Inter-Ortodoxă, intrunită la muntele Athos si la care au luat parte reprezentantii tuturor bisericilor autocefale ortodoxe, au caracterizat Masoneria ca fiind "un sistem anticrestin, subversiv". Adunarea Episcopilor greci in sedinta mai sus mentionată a ascultat si a acceptat următoarele concluzii care au fost formulate pe baza cercetărilor si a discutiilor de către Prea Sfintia Sa Arhiepiscopul Hrisostomos al Atenei:

Francmasoneria nu poate fi compatibilă cu crestinismul atâta timp cât ea rămâne o organizatie secretă actionând si propovăduind in ascuns, glorificând rationalismul. Francmasoneria acceptă in rândurile membrilor săi nu numai crestini ci si iudei si musulmani. Ca urmare, clerului nu-i poate fi permis să facă parte din această organizatie. Orice cleric care o va face trebuie depus. Este absolut necesar să fie atrasă atentia acelora care au intrat in Masonerie fără gânduri ascunse si fără să se fi lămurit ce este intr-adevăr Masoneria, să rupă orice legătură cu ea, crestinismul fiind singura religie care invată adevărul absolut si care satisface intru totul nevoile morale si religioase ale omului. In unanimitate si intr-un singur glas episcopii Bisericii Greciei au aprobat cele spuse si declară că toti fiii credinciosi ai Bisericii trebuie să se ferească de Francmasonerie. Cu nestrămutată credintă in Domnul nostru Iisus Hristos intru care avem răscumpărarea, prin sângele Lui si iertarea păcatelor dupre bogătia darului Lui, pre care l-a prisosit intru noi, intru toată intelepciunea si priceperea (Efeseni I, 7-8) intru adevărul revelat de El si propovăduit de Apostoli, nu prin cuvinte intelepte ci impărtăsindu-ne din Sfintele Taine prin care suntem curătati si mântuiti spre viată vesnică, nu trebuie să decădem din harul lui Hristos devenind părtasi la inchinarea păgânească. Este impotriva firii să apartii lui Hristos si in acelasi timp să cauti usurare si perfectiune morală in afara Lui. Acestea fiind spuse, toti cei care au luat parte la initierile masonice, de acum trebuie să rupă orice legătură cu lojele si activitătile masonice, asigurându-se astfel de reinnoirea legăturilor, slăbite de ignorantă, cu Dumnezeul si Mântuitorul nostru. Adunarea Episcopilor Bisericii Greciei asteaptă cu dragoste acest lucru de la cei initiati in loje, fiind incredintată că multi dintre ei au primit initierea masonică nestiind că prin aceasta ei au trecut la altă religie, ci au făcut-o din ignorantă crezând că nu au făcut nimic potrivnic credintei părintilor lor. Incredintându-i dragostei, si in nici un caz ostilitătii sau adversitătii fiilor credinciosi ai Bisericii, Adunarea Episcopilor ii indeamnă să i se alăture in rugăciune ca Domnul Iisus Hristos Calea, Adevărul si Viata să-i lumineze si să-i intoarcă la adevărul de care prin ignorantă s-au depărtat.

Stimulati de acest context, dar si de către adevărul de credintă, sinodalii nostri au iesit in fata natiunii cu o declaratie de condamnare a masoneriei, si aceasta desi capii statului si Bisericii din acel timp, regele Carol al II-lea si patriarhul Miron Cristea aveau mari afinităti cu institutia in cauză.

Osândirea francmasoneriei de către Biserica Ortodoxă Română

Temei Nr. 785/1937. I.P.S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, dă citire referatului cu studiul asupra francmasoneriei, ce i s-a cerut de Sf. Sinod incă din anul 1934.

Sf. Sinod insusindu-si concluziile din referat hotărăste:

I. Biserica osândeste Francmasoneria ca doctrină, ca organizatie si ca metodă de lucru ocultă si in special pentru următoarele motive:

1. Francmasoneria invată pe adeptii ei să renunte la orice credintă si adevăr revelat de Dumnezeu, indemnându-i să admită numai ceea ce descoperă cu ratiunea lor. Ea propagă astfel necredinta si lupta impotriva crestinismului ale cărui invătături sunt revelate de Dumnezeu. Vânând pe cât mai multi intelectuali să si-i facă membri si obisnuindu-i pe acestia să renunte la credinta crestină, Francmasoneria ii rupe de la Biserică, si având in vedere influenta insemnată ce o au intelectualii asupra poporului, e de asteptat ca necredinta să se intindă asupra unor cercuri tot mai largi. In fata propagandei anticrestine a acestei organizatii, Biserica trebuie să răspundă cu o contrapropagandă.

2. Francmasoneria propagă o conceptie despre lume panteist-naturalistă, reprobând ideea unui Dumnezeu personal deosebit de lume si ideea omului ca persoană, deosebită, destinat nemuririi.

3. Din rationalismul si naturalismul său, Francmasoneria deduce in mod consecvent o morala pur laică, un invătământ laic, reprobând orice principiu moral „heteronom" si orice educatie ce rezultă din credinta religioasă si din destinatia omului la o viată spirituală eternă. Materialismul si oportunismul cel cras in toate actiunile omului, este concluzia necesară din premisele Francmasoneriei.

4. In lojile francmasone se adună la un loc evreii si crestinii si Francmasoneria sustine că numai cei ce se adună in lojile ei cunosc adevărul si se inaltă deasupra celorlalti oameni. Aceasta insemnează că crestinismul nu dă nici un avantaj in ce priveste cunoasterea adevărului si dobândirea mântuirii membrilor săi. Biserica nu poate privi impasibilă cum tocmai dusmanii de moarte ai lui Hristos să fie considerati intr-o situatie superioară crestinilor din punct de vedere al cunoasterii adevărurilor celor mai inalte si al mântuirii.

5. Francmasoneria practică un cult asemănător celui al misterelor precrestine. Chiar dacă unii adepti nu dau nici o insemnătate acestui cult se vor găsi multe spirite mai naive asupra cărora acest cult să exercite o oarecare fortă quasi-religioasă. In orice caz prin acest cult Francmasoneria vrea să se substitue oricărei alte religii, deci si crestinismului.

In afară de motivele acestea de ordin religios Biserica mai are in considerare si motive de ordin social când intreprinde actiunea sa contra Francmasoneriei.

6. Francmasoneria este un ferment de continuă si subversivă subminare a ordinei sociale prin aceea că isi face din functionarii Statului, din ofiteri, unelte subordonate altei autorităti pământesti decât aceleia care reprezintă ordinea stabilită vizibil. Ii face unelte in mâna unor factori nestiuti incă nici de ei, având să lupte pentru idei si scopuri politice ce nu le cunosc. E o luptă nesinceră, pe la spate; niciodată nu există sigurantă in viata Statului si in ordinea stabilită. E o luptă ce ia in sprijinul ei minciuna si intunerecul. Impotriva jurământului crestinesc pe care acei functionari l-au prestat Statului, ei dau un jurământ păgânesc.

7. Francmasoneria luptă impotriva legii naturale, voite de Dumnezeu, conform căreia omenirea e compusă din natiuni. Biserica Ortodoxă care a cultivat totdeauna specificul spiritual al natiunilor si le-a ajutat să-si dobândească libertatea si să-si mentină fiinta primejduită de asupritori, nu admite această luptă pentru exterminarea varietătii spirituale din sânul omenirii.

Măsurile cele mai eficace ce are să le ia Biserica impotriva acestui dusman al lui Dumnezeu, al ordinei social-morale si al natiunei, sunt următoarele:

1. O actiune persistenta publicistică si orală de demascare a scopurilor si a activitătii nefaste a acestei organizatii;

2. Indemnarea intelectualilor români, care se dovedesc a face parte din loji, să le părăsească. In caz contrar, «Frătia Ortodoxă Română» extinsă pe toată tara va fi indemnată să izoleze pe cei ce preferă să rămână in loji.

Biserica le va refuza la moarte slujba inmormântării, in caz că până atunci nu se căiesc.

De asemenea, le va refuza prezenta ca membri in corporatiile bisericesti.

3. Preotimea va invăta poporul ce scopuri urmăreste acela care e francmason si-1 va sfătui să se ferească si să nu dea votul candidatilor ce apartin lojilor.

4. Sf. Sinod acompaniat de toate corporatiunile bisericesti si asociatiile religioase se va strădui să convingă Guvernul si Corpurile legiuitoare să aducă o lege pentru desfiintarea acestei organizatii oculte. In caz că Guvernul nu o va face, Sfântul Sinod se va ingriji să fie adusa o astfel de lege din initiativa parlamentară.»

II. Intreg referatul impreună cu concluziile se va tipări in brosură prin Consiliul Central Bisericesc si se va intrebuinta ca mijloc de propagandă impotriva francmasoneriei.

I.P.S. Patriarh prezintă declaratia făcută in fata Sa, a delegatilor lojei francmasone nationale in frunte cu d-l Pangal, prin care aduc la cunostintă că aceste loji se autodizolvă, spre a nu fi confundate cu Loja Marelui Orient si spre a nu se crede că este impotriva culturii sentimentelor monarhice, nationale si crestine. El — d. Pangal — in numele delegatilor declară că toti membrii lojelor francmasone nationale sunt buni fii ai Bisericii Ortodoxe.

Sf. Sinod ia act cu satisfactie de declaratia d-lui Ion Pangal si a celorlalti conducători ai masoneriei nationale române, cetită in ziua de 25 Februarie a.c. in fata I.P.S. Patriarh Miron, prin care anuntă că aceasta organizatie se autodizolvă. Este prin urmare de sine inteles că hotărârea Sf. Sinod privitoare la masonerie nu se poate referi la lojile care s-au dizolvat si prin urmare nu mai există.

La orele 13 I.P.S. Patriarh, ridică sedinta, prorogând Sf. Sinod pentru data de 29 Martie a.c., orele 10 dimineata.

PRESEDINTE,

(ss) MIRON

Secretar,

(ss) † GALACTION CRAIOVEANU

In 1948 Atenagora I (născut Aristoklis Spyrou), fost arhiepiscop al Americilor de Nord si de Sud, initiat in masonerie la Atena, ajuns la gradul 33, devine patriarh ecumenic al Constantinopolului.

In iulie 1972 patriarhul ecumenic Atenagora moare si este inmormântat; o inmormântare cu sicriul inchis. Este urmat de către Dimitrie (mason de gradul 33, in loja mamă a Turciei, membru al lojilor grecofone “Houlous” si “Hakikat”).

Reluarea osândirii masoneriei de către Biserica Ciprului (1993)

„Sf. Sinod, in sedinta sa din 11 febr. 1993, studiind documentul semnat si depus la acesta de către mai mult de 11 000 de credinciosi ortodocsi membri ai pliromei (plenului) Sfintei noastre Biserici a Ciprului, prin care se cerea fixarea pozitiei oficiale a Bisericii Ortodoxe fată de masonerie si condamnarea acesteia spre luarea la cunostintă si ferire a credinciosilor, comunică cele de mai jos:

Masoneria este o organizatie in afara Bisericii noastre Ortodoxe, cu o conceptie despre lume care nu duce către principiile credintei noastre ortodoxe. Prin ceremoniile secrete oficiate in intuneric si prin modurile de initiere a adeptilor ei, cu initiatori in cele sfinte (tainele) „preoti si arhierei” si initiati, se autopropune ca un fel de altă religie. Se prezintă chiar ca o suprareligie si cultivă sincretismul, adică egalizarea si amestecarea tuturor religiilor din lume, ceea ce este de neacceptat si de condamnat pentru adevărul credintei in Hristos.

Pentru toate acestea masoneria nu a fost niciodată aprobată de Biserică. Aceasta a condamnat in mod repetat si condamnă organizatiile secrete de orice natură, mai ales când acestea sunt intretesute cu ceremonii care au coloratură religioasă.

Hristos este Lumină, Adevăr, Viată, si adeptul adevărat al lui Hristos trebuie să trăiască si să lucreze in cadrul acestei lumini si să evite câte se săvârsesc in intuneric. Pentru aceea, crestinul adevărat, si nu numai după nume, nu poate să fie membru sau adept al masoneriei.

Principiile intr-ajutorării, care sunt prezentate a fi profesate de masoni, există din belsug si in crestinism. Prin urmare, crestinul care doreste să practice aceste principii, poate să o facă in cadrul Bisericii si prin Biserică. Nu este nevoie să se incadreze in organizatii secrete si de provenientă dubioasă.

De altfel, după cum ne spune Apostolul Pavel „ce impreunare are lumina cu intunericul?” (2 Corinteni VI, 14). Domnul nostru Iisus Hristos ne invată că „tot cela ce face rele, urăste Lumina; si nu vine la Lumină, ca să nu se

vădească lucrurile lui. Iar cela ce face adevărul, vine la Lumină; ca să se arate lucrurile lui, că intru Dumnezeu sunt lucrate.” (Ioan III, 20-21).

Pentru aceea, sfatul Bisericii către membrii pliromei sale, in ceea ce priveste situarea lor fată de masonerie, este aceea pe care o arată Apostolul Pavel in Epistola către Efeseni: „nu vă amestecati cu faptele cele fără de roadă ale intunericului, ci mai vârtos si mustrati… iar toate vădindu-se de lumină se arată; că tot ce se arată lumină este.” (Efeseni, V, 11, 13) Rămâneti deci, atasati in mod statornic la lumina vesnică a lui Hristos si in cadrul acesteia alcătuiti-vă viata si croiti-vă calea!”

Dacă vom compara cele patru pozitii oficiale si normative ale Ortodoxiei privitoare la francmasonerie, si anume, Cipru 1815, Grecia 1933, România 1937 si din nou Cipru 1993, constatăm, ca un numitor comun, osândirea acestei miscări.

Totusi, se poate observa un fel de diminuare a consistentei si tăriei declaratiilor respective, si chiar o tendintă de treptată secularizare. Tonul duhovnicesc si bisericesc al primei afurisanii se diminuează pe parcurs, lucru ce trădează un fel de slăbire si de deplasare a perspectivei către lumea aceasta, lucru ce micsorează eficienta acestor actiuni…

Bibliografie

* * * Biblia 1688, Bucuresti, 1997

* * * Hronograf, Oradea, 1992

* * * Texte care au zguduit lumea, Iasi, 1995

* * * Scara, treptele 2 si 4

Bădulescu Dan, Impărătia răului New age, Ed. Christiana, 2001

Comănescu Radu, Istoria francmasoneriei, Bucuresti, 1992

David Petru, Invazia sectelor, Constanta, 1999

Dem Marc, 666 Antihrist, Ed. Domino, 1997

Dobridor Ilariu, Decăderea dogmelor

Mihălcescu Irineu, Teologia luptătoare, Ed. Ep. Romanului si Husilor, 1994

Mironescu Ioan Nor, Moldova crestină si judaismul talmudic, 1927

Monaste Serge, Protocoalele de la Toronto, Ed. Samizdat, 1995

Mota Ioan I., Protocoalele inteleptilor Sionului (traducere si comentarii), 1923

Nefontaine Luc, Francmasoneria, Ed. Diogene, 1990

Nestorescu-Bălcesti, H., Masoneria – o stare de spirit, o ai sau nu o ai, Centrul National de Studii Francmasonice, Bucuresti, 2003

Nicolae al Ardealului, Studiu asupra Francmasoneriei, (aprobat de Sf. Sinod, 1937). Bibl. Inst. Biblic al B.O.R.

Paulescu Nicolae, Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Francmasoneria, Buc., 1913

Popescu Ioan St., Lectiuni duminicale. Francmasoneria, 1934

Popescu – Mălăiesti, N., Iudeii si românii, 1939

Popovici Justin, Biserica Ortodoxă si Ecumenismul, Petru Vodă, 2002

Ranc, Paul, Francmasoneria in lumina Bibliei, Agape, 2000

Serafim (Alexeiev), Ortodoxia si ecumenismul, Mân. Slătioara, 1997

Stefănescu Paul, Ritualul lojilor francmasonice albastre, Bucuresti, 1998

* * * intreaga operă apologetică si seria de brosuri populare Biserica si Sinagoga;

* * * Crestinismul si Francmasoneria. Ce este Francmasoneria pentru poporul crestin.

Mijloacele popoarelor crestine de a o combate, Ed. Sfintei Episcopii a Argesului; 1934

Aici cred că autorul face o greşeală: din propriile informatii (neverificate însă) ştiu că această statuie s-a instalat de puterea laică, trecându-se peste voința patriarhului Teoctist (n. n.).

Facerea IV, 17: „Si cunoscu Cain pre femeia lui, si zămislind născu pre Enoh. Si era zidind cetate, si numi cetatea pre numele fiului lui, Enoh." Francmaçon fr., freemason engl. = zidar liber

Babel, Babilon

III Regi

de către fata: din cauza. Biblia 1688, notă, p. 959

Pefcu, s. m.: chiparos, Idem, Glosar, p. 943

Cori, s. m. pl.: măsură de capacitate, Idem, Glosar, p. 936

Mahil, s. n.: hrană, provizie, Idem, Glosar, p. 941

Veth, s. m.: măsură de capacitate, Idem, Glosar, p. 948

Elam, s. n.: partea din fată a unui templu, pridvor; pronaos, Idem, Glosar, p. 937

Glăvântă, s. f.: capăt, margine; capitel, Idem, Glosar, p. 938

Polimar, s. n.: intăritură de scânduri la o cetate, pălimar, Idem, Glosar, p. 944

Coastă, s. f.: latură, margine, Idem, Glosar, p. 936

Bold, s. n.: băt ascutit cu care se impung vitele pentru a le indemna; capăt (ascutit) pus in vârful clădirilor, Idem, Glosar, p. 934

Rodie, ornament metalic in formă de rodie mică, Idem, Glosar, p. 944

Căpetea, s. f.: margine, Idem, Glosar, p. 936

Jakin

Boaz

P. Stefănescu, Ritualul lojilor francmasonice albastre, Bucuresti, 1998, p. 59

Traducere din cotidianul suedez Expressen Nr. din 11.01.1997 p. 12

Informatii internet neverificate. Sursa:http://usa.nedstat.net/cgibin/viewstat?name=Countermason (Constructed 26 February 1999)

Cf. Luc Nefontaine, Francmasoneria, Ed. Diogene, 1990, p. 88

Cf. Ibidem, p. 97

Sub care a inceput Conciliul Vatican II (1962-1965). A murit in timpul Conciliului, fiind urmat de către Paul al VI-lea, cel care alături de „tovarăsul si fratele" său de breaslă, Patriarhul Atenagora au ridicat anatemele in 1965.

Cf. „Distrugerea bisericii romano-catolice", in rev. Francmasoneria, pp. 49-51, nr. 1, 1999.

Dan A. Lăzărescu, Românii in Francmasoneria universală. Note si bibliografie de Horia Nestorescu-Bălcesti. Bucuresti, Centrul National de Studii Francmasonice, 1997. p. 174.

Despre acesta, vezi N. A. Ursu, Arhidiaconul (apoi arhimandritul) Gherasim de la Mitropolia din lasi, traducătorul Tainei francmasonilor, in anul 1787, in „Inorogul. Caiete masonice" (Bucuresti), 1, 2001, p. 29-52.

Gabriel Louis Calabre Perau, L 'Ordre des Francs-Maçons trahi, et le Secret des Mopses révélé. Amsterdam, 1778. Titlul manuscrisului românesc reproduce pe cel al primei părti a cărtii, Les Secret des Francs- Maçons Maçons.

Melchisedec Stefănescu (1822-1892), episcop si cărturar, ministru.

Filaret Scriban (1811-1873), profesor si episcop „in partibus" de Stavropoleos.

Gherasim Clipa (? - 1826), episcop de Husi (1796-1803) si de Roman (1803-1826).

Amfilohie Hotineanul (? - 1800), episcop si cărturar.

H. Nestorescu-Bălcesti, Masoneria – o stare de spirit, o ai sau nu o ai, Centrul National de Studii Francmasonice, Bucuresti, 2003, p. 488

Leon Gheuca (c. 1735 - c. 1789), cărturar, diplomat, om politic; episcop de Roman (1769-1785) si mitropolit al Moldovei (1786-1788)

Dionisie Lupu (1769-1831), mitropolit al Ungrovlahiei (1819-1821), sprijinitor al lui Gheorghe Lazăr si al invătământului românesc.

Atanasie Stoianescu (1815-1880), episcop de Râmnic (1873-1880). La 1877 binecuvântează trupele române la trecerea Dunării.

Irineu Mihălcescu (1874 - 1948), preot-profesor, decan al Facultătii de teologie din Cernăuti, mitropolit al Moldovei si Sucevei (1939- 1947). Trebuie totusi precizat faptul că Mitropolitul Irineu a iesit din masonerie, si chiar a alcătuit un studiu temeinic de osândire a acestei organizatii diavolesti, apărut in Teologia luptătoare. Acest studiu a contribuit decisiv la condamnarea masoneriei de către Sf. Sinod al B.O.R. in anul 1937. Ca urmare a fost ajutat să moară…

Gala Galaction [Grigore Piscupescu] (1789-1961), preot, scriitor, academician.

Miron Cristea (1868-1939), primul patriarh a1 Bisericii Ortodoxe Române (1925-1939), membru al Regentei in timpul minoratului regelui Mihai I (1926-1930).

H. Nestorescu-Bălcesti, Masoneria…, pp. 489-490

Sursă: Schitul Adormirii Maicii Domnului, Buena Vista, Colorado, S.U.A., o mânăstire a Bisericii Ortodoxe Autonome Ruse reluată de pe internet la adresa http://www.russianorthodoxautonomouschurchinamerica.com/pdfdocuments/TimelinenewFeb182002.

Idem Sursă: Schitul Adormirii Maicii Domnului, Buena Vista, Colorado, S.U.A., o mânăstire a Bisericii Ortodoxe Autonome Ruse reluată de pe internet la adresa http://www.google.com/search?q=cache:RTvjwaZoYW4J:www.russianorthodoxautonomouschurchinamerica.com/pdfdocuments/TimelinenewFeb182002.

Preluat din revista Scara, treapta a IV-a. http://www.scara.ro/

Cf. Schitul Adormirii Maicii Domnului, aceeasi adresă.

Apărut in Vestitorul Ortodoxiei, anul IV, nr. 97/30 iun 1993, p. 1, preluat din Adevărul bisericesc, in nr. 364 din 16 iunie 1993, p. 1,

http://www.doxolog.ro/web/apologetica/Pr._Dan_Badulescu-Biserica_si_francmasoneria/Biserica_si_francmasoneria.htm